

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת כי תבא
כ' אלול שנת
תשפ"א לפ"ק
שנה 1, גליון 25

י"א כ"א י"ז' אונזות הי"כ' הקודש הרס"ב

אשתו הקיסרית, היתה מאוד יראת שמים, לכן היא לא שכחה את מה שהסוחר עשה עמה.

דיברנו כבר שבוע שעבר ולפני שבועיים על עניין הכרת הטוב לצדיק שעזר לך בחיים, ונדבר על זה כל הקיץ, כי זה יסוד מאוד חשוב בהתקרבות לצדיקים. אדם שזוכה להתקרב לרבינו הקדוש, ורבינו רחץ אותו ממעשיו הרעים, ולימד אותו דרך איך לחיות פה בעולם הזה עם השם, ואיך להתנהג עם האישה והילדים, רבינו לימד אותו את העצה של התבודדות, לדבר עם השם בשפה הפשוטה שלו, רבינו לימד אותו דרך איך יוכל ללמוד תורה, שאפילו לא מבין את הלימוד ואין לו כח ללמוד שיאמר את המילים של התורה, אז האדם צריך לא לשכוח את כל זה, אלא שתמיד יהיה לו הכרת הטוב לצדיק, לרבינו הקדוש שלימד אותו את כל הדברים הטובים הללו.

רואים לצערנו אנשים שלפני שמצאו את רבינו האדם לא יכל להסתדר בחיים, מסכן הוא היה שקוע בשאול תחתית רחמנא לצלן, ופתאום הוא מצא קונטרס, גליון, הוא קיבל את המספר של 'קו ברסלב', ורבינו הליבש אותו בבגדים חדשים, רבינו

<<<

שבת קודש פרשת דברים, שבת חזון, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א; בבוקר לאחר התפילה ב'קידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מסוחר ועני.

רבינו הקדוש מספר:

והקיסר הזה מאן עתה להשתדך עם הבערגר, כי אין נאה לקיסר להשתדך עם בערגר.

שוכחים את כל הטובות

פה רואים מה נקרא 'כפוי טובה'; כל זמן שהוא היה עני, לא היה לו כלום בעולם, והסוחר עזר לו במסירות נפש להחזיר לו את אשתו, דעמאלט אזי הוא הכיר בטובה שהסוחר עשה לו, אבל ברגע שעלה לגדולה ונהיה קיסר אז שכח את כל הטובות שהסוחר עשה עמו.

ואשתו הקיסרית היא לא זזה מן הבערגר כלל.

הכרת הטוב לצדיק

פינת החינוך

מתוך הקונטרס "היהדות היא יפה"

למה לא תלך אל השכן...!?

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ועליך לדעת כי החיים של האדם בזה העולם מלאי מרירות, ועובר על כל אחד צרות ויסורים - זה בכה וזה בכה, ואסור לשאול קשיות על הקדוש ברוך הוא. כמו שדברנו מזה, שהרב הקדוש הרב צבי מרימנוב זכותו יגן עלינו, איבד כמה ילדים, וכשבת אחת היתה

מאוד חולה, והיתה גוססת, לא עלינו, בא בעלה אל הרבי, וצעק: "מורי חמי הקדוש, לכל העולם אתם עוזרים, ולמה לנו אתם לא עוזרים, לאשתי שהיא הבת שלכם, למה תניחו אותה להסתלק, חס ושלום?!". ענה ואמר בתמימות ופשיטות: "כשהקדוש ברוך הוא אמר לאברהם (בראשית כב, ב) 'קח נא את בנך את יחידך וגו'', היה אברהם אבינו יכול להגיד: 'רבנו של עולם למה דיקא אני? למה לא תלך אל השכן ותקח

את הבן שלו...". אלא אם הקדוש ברוך הוא אמר לי, סימן אני צריך לעשות את זה".
ודברנו מזה הרבה, שכך צריך כל אדם לדעת, מה שעובר עליו, הכל זה בחשבון צדק: "הצור תמים פָּעְלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא" (דברים לב, ד), מה שהקדוש ברוך הוא עושה, זה הכל בחסד, ואף שזה כואב מאוד, צריכים לקבל את זה לכפרת עוונות..

הקיסר שכל זמן שזה הבן קיים, הינו בן הפערניר הנ"ל, אי אפשר לו לעשות שדוך אחר, והשתדל להעביר את אותו הבחור של הפערניר. וחשב מחשבות להעבירו, וגלגל עליו עלילות, והושיב עליו שופטים, והשופטים הכינו, שרצון הקיסר להעבירו מן העולם, ושפטו להניחו בשק ולהשליכו לים.

והקיסרית, היה לפה דוה מאד על זה, אך גם הקיסרית, אי אפשר לה לעשות כנגד הקיסר. מה עשתה. הלכה אל הממנים שהיו ממנים להשליכו לים, ובאתה אצלם, ונפלה לפני רגלם, והתחננה מהם מאד, שיעשו למענה להניחו, כי למה הוא חיב מיתה? ובקשה מהם מאד, שיקחו שבוי אחר מחיב מיתה להשליכו לים ויניחו אותו הבחור הנ"ל. ופעלה בקשתה אצלם.

רצון חזק

בתחילה רבינו אומר: "והקיסרית, אי אפשר לה לעשות כנגד הקיסר", אבל לבסוף רואים שהיא כן הצליחה למצוא דרך להציל את בן הסוחר, רואים מזה שכשיש רצון חזק, כשאדם רוצה מאד חזק להצליח במשהו ומנסה בכל הדרכים לעשות זאת, לבסוף הוא יצליח להראות את זה, כי עם רצונות חזקים יכולים להגיע לכל מה שרוצים.

בוודאי אדם יכול לפטור את עצמו בתירוץ: "אני לא יכול, אין לי את האפשרות לעשות את זה", אבל אדם שמתכוון עם כל האמת לעזור לצדיק שנתן לו חיים - ימצא כבר את הדרך איך לעזור לו ולהצילו.

ונשבעו לה שייניחוהו. וכן עשו, ולקחו איש אחר והשליכוהו לים, ואותו הניחו, ואמרו לו: לך לך, והלך לו. והבחור הזה כבר היה בריעת, והלך לו.

חס ושלום לעזוב את מוהרא"ש?

אנו יכולים היום לסיים את הסיפור, אבל אנו צריכים להוציא את העיקר מהסיפור, ללמוד מזה להכיר טובה לצדיק שעזר לך, שהאדם יזכור תמיד מהיכן הצדיק הוציא אותו, איך הוא היה נראה לפני שהגיע לצדיק ולהיכן הצדיק הביא אותו, ואיזה לימודים יפים הצדיק מלמד אותו, וכך הוא ישאר תמיד אצל הצדיק.

כשהתקרבתי למוהרא"ש זכותו יגן עלינו אנשים היו אומרים לי כל הזמן "יום אחד עוד תעזוב את מוהרא"ש", אבל אני לא הבנתי מה פתאום שאעזוב את מוהרא"ש חס ושלום?! הוא מביא אותי לכאלה דברים יפים, הוא נותן לי חיים!

תשמור על הבן שלך...

מיד שהתקרבתי למוהרא"ש ידעתי שאני צריך חבר טוב להתחזק יחד עמו, כי חבר טוב זה מאוד חשוב לעבודת השם, אז קירבתי את חברי ר' ... גרו יאיר, והיינו מדברים כל יום, לא הייתי עושה את זה על חשבון אשתי, רק על חשבון ה'כולל ערב'... אז היה הסדר שאחרי ארוחת הערב לא נשארים בבית, צריכים ללכת לכולל ערב... הייתי מדבר איתו במקום ה'כולל

הוציא אותו מהמקום שהיה מונח בו, ושינה את כולו לטובה, ועכשיו הוא כבר חושב שהוא מסודר לגמרי, הוא כבר לומד, יש לו כבר דרך איך לחיות עם אשתו, יש לו דרך איך לחנך את ילדיו, הוא נהיה כבר תלמיד חכם, הוא נהיה ראש גדול וכו' וכו', ושכח הכל, והוא כבר לא זוכר מהיכן רבינו הוציא אותו, הוא לא זוכר איזה עני מרוד הוא היה, שלא פתח ספר והיה מונח בשאול תחתית רחמנא לצלן וכו', לכן אדם צריך להכיר טובה לצדיק ולזכור מהיכן רבינו הוציא אותו.

הוא בכלל לא היה נמצא בעולם

מוהרא"ש כותב ב'אשר בנחלי כמה פעמים את הלשון: אני לא יכול לסבול את זה, אנשים שאני הולדתי אותם, דהיינו שההורים שלהם לא יכלו להביא ילדים ואני התמסרתי אליהם, והקדשתי עבורם כמה שנים את 'פתיחת הארון', והתפללתי להשם שההורים שלו יפקדו בילדים, יוצא שבלעדי הוא לא היה מגיע לעולם, ואחר כך למדתי איתו, ושידכתי אותו, וזה עוד לא מספיק, אלא הוא הרי לא ידע איך חיים עם אישה ולימדתי אותו, והוא גם לא יכל להביא ילדים, אז התפללתי גם עבורו, והוא נפקד בילדים, ועכשיו הוא מגיע ומוסר עדות נגדי?!... [וראש הישיבה שליט"א סיים: "ברוך השם שאת זה אין לי עדיין" (השם יעזור הלאה)].

למה שיתקשו בחיים?

ואם אדם זוכר את זה, הולך לו בחיים שעוד יהודי ידע מהעצות של רבינו הקדוש, הרי רבינו רחץ אותי מכל הלכלוך שלי, רבינו הליביש אותי כל כך יפה, ועכשיו יש הרי עוד אנשים שנמצאים באותו מצב שהייתי, מדוע שהם יתקשו בחיים? מדוע שלא אפרגן להם שידעו מרבינו הקדוש שיכול לרפא ולעזור לכל אחד?! אני רואה לאן רבינו מביא אותי, לכאלה דברים יפים בעבודת השם ולכאלו חיים יפים פה בעולם, אז אני נותן את זה הלאה לעוד אנשים, שעוד אנשים ידעו מכל העצות היפות והמתוקות של רבינו.

וירא הקיסר, שאי אפשר לו לעשות שדוך אחר נגד הפערניר הנ"ל, בפרט כי אשתו מחזקת עמו מאד מאד, על בן חשב מחשבות על הפערניר הנ"ל, ובתחלה ראה לתפרו, והשתדל בתחבולות, פאלו אין הדבר ממנו לגרם לו הפסד, והקיסר בודאי יכול לעשות כזאת. והיו מפסידים ומחסרים אותו, עד שנתדלדל ונעשה עני גמור.

מי עולל את זה?

כי לקיסר יש כח להשפיל בן אדם, כמו ששומעים בחדשות על אדם שמאוד גדול וחשוב במדינה, ופתאום שומעים שהוא הושפל עד עפר, והוא איבד הכל, ואנשים לא יודעים איך זה קרה, מי גרם לזה? אבל זה מגיע מאדם גדול אחר במדינה שלא מפרגן שנותנים לו כל כך הרבה כבוד, לכן הוא פעל בצורה ערמומית שאף אחד לא יקלוט מי עשה את זה, בצורה שלקחה ממנו הכל והשפילה אותו.

והיא, הקיסרית היתה מחזקת עמו תמיד. אחר כך ראה

לעזור לי שאצליח בחיים.

אני עוזר לעצמי

מוהרא"ש לימד אותי 'שלוש בית', לפני שהגעתי למוהרא"ש לא רבתי עם אשתי חס ושלוש, את הקצת שכל הזה עוד היה לי, אבל את הרגש שמוהרא"ש נתן לי שכשאני עוזר בבית זה לא ש'אני עושה טובה לאשתי, אלא אני עוזר לעצמי, החיים שלי והחיים שלה - זה אחד.

ראש הישיבה שליט"א הסתובב לאברך ואמר: אתה מביא את ילדיך לבית מדרש, אתה חושב שאתה עוזר עם זה לאשתך? אתה עוזר לעצמך לבנות את ביתך! מוהרא"ש לימד אותנו שלבנות בית זה עבודת השם, וזה כמו לבנות משכן להשם יתברך.

להוציא מהאדם את הנשמה שלו

שהתקרבותי למוהרא"ש והתחלתי ללמוד בספר הקדוש 'אשר בנחל' הרגשתי את מה שאומרים על צדיקים גדולים, שהם הוציאו מאדם את הנשמה שלו ורחצו ואחר כך החזירו - זה מה שהרגשתי כשלמדתי אשר בנחל, הרגשתי איך שכל מכתב ומכתב לעצמו רוחץ אותי ומטהר אותי מכל הרע.

שארגיש טעם בהתקרבות שלי

אם אתה לא מרגיש את זה, ואין לך את החיות בספרי רבינו, תבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שארגיש טעם בהתקרבות שלי, תעזור לי שתמיד אשאר בהתחדשות אצל רבינו". אברך אמר לי: אני מזמן כבר לא הייתי נוסע לאומן בראש השנה, רק היות ואני שייך ליקהילת היכל הקודש אני הופך להיות מתנגד אם אני לא מגיע לאומן, לכן אני נוסע לאומן... "אמרתי לו: קודם כל, נפסק (פסחים ג): "מתוך שלא לשמה בא לשמה", כי במשך הזמן תגיע לקיים את זה בכוונה טובה, והדבר השני, תבקש מהשם שתחזור להרגיש את החיות של פעם שהיה לך מרבינו, בתחילה כשהתקרבת לרבינו הרי היית בוער, הרגשת שרבינו נותן לך חיים, ואם תבקש יום יום השם יעזור שתקבל בחזרה את הרגש לרבינו.

זה מניעות טובות

כשאחד אומר לי שיש לו מניעות, שהוא לא יכול לנסוע לאומן, אשתו לא מסכימה לו לנסוע, ההורים לא מרשים לו לנסוע וכדומה, אני אומר לו: זה מניעות טובות, אוי ואוי אם תקבל מניעות ממך בעצמך, שתתחיל לחשוב 'מה אני צריך את רבינו...' כי רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן מו) שהמניעה הכי גדולה וקשה היא המניעות מהמוח של האדם עצמו, האדם מתחיל לחשוב בשביל מה אני צריך את הצדיק, והוא מתחיל לקבל קושיות על הצדיק.

אתה צריך סוכריה על מקל?

כל המניעות שיש לאדם זה רק כדי שירצה יותר להגיע, וישתוקק יותר אל רבינו, כמו שרבינו הקדוש

ערב', היה לנו מקום קבוע שם היינו משוחחים, והיינו מתחזקים מאוד, כל בילבול ולשון הרע שבאו לומר לי על מוהרא"ש הייתי משוחח איתו על זה וכמו כן הוא גם היה מספר לי מה אומרים לו וכו'.

ראש הישיבה שליט"א הסתובב אל החבר... נרו יאיר ואמר: אתה זוכר איך ניסו להרחיק אותנו ממוהרא"ש בדרכים שונות? אחד הגיע מארץ ישראל לדבר עם אביך שליט"א שיקח אותך ממוהרא"ש, הוא עסקן גדול בברסלב, והוא לא יכל לסבול שהיכל הקודש מתחיל לפרוח, הוא חשב שכבר התפטרו ממוהרא"ש, ועכשיו הוא רואה שבויילימסבורג הולכים אברכים חסידיים למוהרא"ש, וזה הפריע לו מאוד 'מילא הספרדים בארץ ישראל הולכים למוהרא"ש - זה עניין אחד, אבל שבויילימסבורג אברכים חסידיים ילכו אליו!...' ועוד אחד הגיע עם עוד דמיון אחר של שקר גס, כאילו שהוא היה מקליד אצל מוהרא"ש והיה רואה את מוהרא"ש קורא את כל העיתונים הטמאים וצופה... והוא אמר לאבא שלך שליט"א: "תשמור על הבן שלך..."; אז היינו מדברים על זה בינינו, ומתחזקים ביחד, היינו מסתכלים מה אנו מקבלים אצל מוהרא"ש, מה מוהרא"ש מלמד אותנו, לכן אין לנו מה לשמוע את כל הלשון הרע שמדברים על מוהרא"ש.

לחטוף וללמוד הרבה 'אשר בנחל'

במהלך השיחה היה לנו חילוקי דעות בכמה נושאים, אחד הדברים היה על העניין שאנו מדברים כעת, הוא טען שאם זה באמת כך שכל אחד עוזב בסוף את מוהרא"ש אזי אנו צריכים לחטוף מהר וללמוד הרבה 'אשר בנחל' לפני שאנו עוזבים את מוהרא"ש, אבל אני אמרתי לו: אנחנו לא הולכים לעזוב את מוהרא"ש, אני לא מבין את כל העניין, מדוע שנעזוב את הצדיק שמביא אותנו למדריגות הכי גבוהות שרק שייך!?

שמוהרא"ש יראה מי אני!

עוד עניין שהיינו חלוקים בדעותינו, שאני הייתי נוהג לטבול במקוה לפני שהייתי הולך לשיעור של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, והוא טען מדוע אנו הולכים למוהרא"ש? כדי שהוא יתקן אותנו וילמד אותנו דרך איך להיות יהודי כשר, ואם כך, אז אולי יותר טוב לא ללכת למקוה כדי שמוהרא"ש יראה מי אני! אבל אני אחזתי שלפני שאני הולך לצדיק אני צריך לטבול במקוה.

משניות וגמרא

ועוד דבר היינו חלוקים בדעותינו שהתקרבונו, הוא נתפס לגמרא, הוא התחיל ללמוד בהתמדה הרבה דפי גמרא, ואני נתפסתי למשניות, אני התחלתי ללמוד הרבה משניות.

לשבת על קצה הכסא

דבר אחד ידעתי, רבנים יושבים בקצה הכיסא ולא יודעים כלום מהחיים שלהם בעולם - את זה כבר היה לי מספיק, אני מחפש צדיק שמבין את העולם ויכול

אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סו): "כל דבר שבקדושה שהאדם צריך לעשות, כגון לנסע להצדיק, או שאר דבר שבקדושה שהאדם צריך לעשות, נותנין לו מתחלה חשק כדי שעל ידי זה יעשה הדבר, ועקר גדל החשק נעשה על ידי המניעה שמזמינין לו, כי כשאישי ישראל צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה - כגון לנסע לצדיק אמת, אזי מזמינין לו מניעה, וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר, כי על ידי המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, על ידי זה נעשה התגברות החשק מאד, כמו למשל כשמראין לקטן דבר הנחמד לו, ותכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו, אזי הוא רודף מאד אחר האדם, ומבקש וחושק מאד לאותו הדבר, נמצא שעקר החשק נעשה על ידי שחטפו ממנו והחביאו את הדבר, כמו כן מונעין את האדם במניעות מהדבר הצריך לו, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר, ולחם סתרים ינעם, ועל כן ראוי לאדם לדעת כשיש לו מניעות גדולות מאד מאיזה דבר שבקדושה, ידע ויבין מזה, שזה הדבר שרוצה לעשות הוא נחשק גדול מאד, ובפרט כשרוצה לנסע לצדיק האמת, כי יש צדיקים הרבה, אבל יש בחינות נקודות האמת בין הצדיקים שכשרוצים להתקרב אליו, שבזה תלוי הכל, אזי יש להאדם מניעות גדולות רבות מאד, ומזה בעצמו יבין האדם גדל מעלת הנחשק כנ"ל".

אני מסביר את זה עם משל, אם תשאל ילד: "אתה רוצה סוכריה?" הוא בוודאי יענה: "כן", אבל אם תתן לו חדר שלם עם סוכריות, ואחר כך תשאל אותו אם הוא צריך סוכריה חדשה, עכשיו הוא כבר לא יתעניין בסוכריה, כי כל החשיבות של הסוכריה זה רק שהוא לא מקבל את זה סתם כך, ואותו דבר יש משחק שמשחקים עם ילדים, שמחזיקים משהו ביד, והוא מנסה לקחת את זה, והוא כמעט תופס את זה, ומושכים ממנו את זה בחזרה, וכך עושים כמה פעמים, וזה מגדיל לו את החשק לקבל את זה, כי הקושי לקבל את זה - עושה חשק יותר גדול לזה, ואותו דבר הוא בכל נסיון לעבור על עבירה חס ושלום, שגם אז כל הניסיון הוא רק כי השם יתברך לא מרשה לעשות כך לכן זה הופך לניסיון שהאדם כן ירצה לעשות זאת, ובזה רבינו מסביר את כל העניין של המניעות בעבודת השם ובהתקרבות לצדיקי אמת שהכל הוא כדי להגדיל את החשק לזה.

בנוגע לראש השנה; אברכים שואלים אותי היכן להיות באומן בראש השנה? אני אומר להם כך: שכל אחד יבחר את המקום בו הוא רוצה לשהות, אבל אני הייתי ממליץ על מקום שבו יש חברים יראי שמים.

אצלנו לא מדברים בראש השנה, כמו שרבינו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן כא): "בראש השנה ביום הראשון, צריכין למעט בדבור מאד מאד, ואמר: שאדם גדול צריך לדקדק בזה ביותר, על-כן הוא אינו אומר ביום הראשון אפילו הפיט, רק מה שייסד

רבי אלעזר הקליר, אבל שאר הפיט אינו אמר, מחמת שאדם גדול צריך לדקדק אז ביותר לבלי לדבר שום דבור שאינו מוכרח".

כי בראש השנה דנים את האדם על כל מעשיו, ורבינו אומר בשם הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו שלפני שגוזרים גזירה על אדם נותנים לאדם לפסוק לעצמו, והאדם פוסק לעצמו איזה עונש יתנו לו (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קיג), כלומר שהאדם משוחח על אחרים, הוא מספר מה השני עשה, ומישהו שואל אותו: "מה אתה אומר על זה?" והוא פוסק שצריכים לתת לו משהו כהנה וכהנה, הוא לא קולט שהוא עכשיו פסק לעצמו.

האדם חושב, אני אף פעם לא עשיתי את הדבר הזה, בזמן שהוא עשה משהו קצת דומה לזה, יוצא שהוא פסק עכשיו לעצמו. ישנם אנשים שלא יכולים לסבול שאחד עושה עבירה שהוא לא עושה, לדוגמה, לשון הרע, רכילות והלבנת פנים - את זה הוא עוד מקבל, אבל אם מישהו עובר עבירה אחרת - צריכים כבר לבזות אותו, זה כבר כתוב בפרשה אחרת בתורה... והשם מקשיב לכל מילה שאדם מדבר על השני, וכך מענישים את את האדם עצמו. לכן צריכים להיזהר מאוד לא לדבר על השני כל השנה, ובפרט בראש השנה שאז ספרי חיים וספרי מתים פתוחים (ראש השנה לב:).

היכן אתה הולך להסתובב בראש השנה? כל השנה אתה יכול ללכת לבקר בכל הבניינים ובתי המלון, אבל עכשיו הרי היום ראש השנה!

לצערנו יש אנשים שרוקדים בציון הקדוש של רבינו כל הלילה... נפלת על הראש?! בוא נראה שתעשה את זה בחדר קבלת הקהל של האדמו"ר שלך, תרקוד שם עד חמש לפנות בוקר...

ברוך השם אנו מתכוננים כבר לנסוע לרבינו הקדוש לראש השנה, כל השנה אני כבר מחכה לזה, רבינו מתקן אותנו אז, זה גורם שעלולים לשכוח אפילו היכן אנו עומדים כעת, אנו אוהזים כעת באמצע האבלות על חורבן בית המקדש, אבל כשאנו נזכרים מרבינו, שתיכף אנו נוסעים כבר לרבינו, נהיים שמחים. כמו שקרה פעם אצל רבי נתן, שהוא הלך לנחם את אחד מאנשי שלומינו ונכנסו בשיחה על רבינו עד שנהיה כזה אור, והתחילו לרקוד ולמחוא כפיים: "אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו", רק אחר כך תפסו את עצמם 'איך אנו יכולים לרקוד, אנו הרי אבלים?!' ככה אני מרגיש כעת, אני כל כך שמח שאנו כבר נוסעים לרבינו, ורבינו יתקן אותנו.

השם יעזור שנציית לרבינו ויהיו לנו חיים טובים, אמן.

ואחר כך התחיל ראש הישיבה שליט"א לשיר את הניגון: "אומן אומן ראש השנה, אומן אומן ראש השנה..."